

Der Kanjose 1890.

Synod Hvarann, Canonicus Honorarius!

1.
Probst Kanjose, ein Probst Kanjose!
Das focht man jatz go ada ditte,
De Klingelnt, 3 focht an jndam Ofo,
Mia's Schung isch sja go langa Zitta.

2.
Je gahut isch jatz go Gub zu Gub,
Ain alln Kropf, alln Gaste,
Mia Hacht auf Hluch bupirjesa us,
Mia Hant agzu aß jo isch jasta.

3.
Du gahut druo go Wadt zu Wadt,
Wo duuf zu doof, in alle Dote,
Do wird ma nit mit Sejnir fait,
Sich Zgungern stalt mit daun Wode.

4.
Das kind wist's sein Alter zu
Kund Matur, Maturan igan Kindan;
Si d'itome lojn Ein nit in Kuch,
Mia moicht sa fydern fast zum Hfindan!

5.
Hut ginn - das Sejnir focht isch
zu allen Quinfa, allen Kanta;
Doof moicht ma xdris jo daufin,
Mia her si fufan d'ut xwofantn!

6.
Da sai mir's futa, illa g'moicht,
Ma do am Liffel bi na d'ay seiza,
Du xpa, wintan, aß ab daufst,
Munß mangar bi dar Kälta fufjitzn!

7.
Mia fci jo fuit - isch's nit a fo?
Ein Klagn jutzard Fuzen ij' wumun,
Du fime zum linta Hvarann do,
Wo noof im fann mit fuiden bewun.

8.
Mia wufn lida: a Probst Kanjose!
Hau Hvarann g'airrif! jo 6 jall gulta
Sch fangt jo d'ut - isch's nit wofe?
I foff, isch d'ut's go lida munda!

9.
Gott mög ihm so dar langa Zit
Luffien g'fundnit, langas Lida!
Zum linta g'antax K'antit
Zum linta g'antax isch da Rnda!

10.
Um was i nba g'wampfa fa,
Das wufsi alln Doren g'antax;
Jatz wufst's, Glat im fopnt a,
Mia wuf' isch alln g'fundnit bewun!